

Ja, we zitten hier behoorlijk voor gek.

de schrijver
ZITTEN JULLIE ER NU NOG ?
HOE LANG GAAT DIT NOG DOOR ?
WORDEN JULLIE DAN NOOIT MOE ?

HEBBEN JULLIE JE WELEENS AFGEVRAAGD HOE DE REST VAN DE WERELD ERUIT ZOU ZIEN ?

de lust
Wanneer gaan we ?

de trots
Gaan we wat ?

de lust
De wijde wereld in.
de trots
Dit is de wijde wereld.

de lust
Ik geloof niet dat ik dit een prettig plekje vind.

Kunnen we niet verder ?

de schrijver
Ik weet het niet.

de lust
Laten we een plekje verder gaan.

pauze

Zal ik mijn haren afknippen ?

de schrijver

Nee !

de lust
Mijn eerste man, hij vond het mooi.
Mijn tweede man nog mooier.
En alle mannen van daarna smeekten me : laat het groeien. Dus dat deed ik.

pauze

Komen hier ook mannen langs ?
Het wordt weer eens tijd dat ik eens iets laat zien. Wat dacht je van mijn borsten ?

de trots

Nee.

de lust

Mijn knieën ?

de trots

Nee.

de lust

Waar zal ik dan beginnen ?

de schrijver

Bij het broekje.

de trots

Nee !

de lust

Ik ga maar weer eens een ommetje maken.

de trots

Zit.

de stervende

Zit !

de lust

Ik zit al. Ik zit al.

de stervende

Zeg eens, hou jij eigenlijk van ons ?

de lust

Ja.

de stervende

Echt ?

de lust

Ja echt.

de stervende

Als je echt van iemand houdt, ga je er nooit bij weg namelijk.

de lust

Ik kleed me even om.

de schrijver

HEBBEN JULLIE JE WELEENS AFGEVRAAGD HOE DE REST VAN DE WERELD ERUIT ZOU ZIEN ?

OM DE HOEK. GA EENS OM DE HOEK KIJKEN.

WIE WEET.

de trots

Zusje liefje, nu we hier toch zo zotjes aan staan, laat mij je nog een vraag stellen.

pauze

Ja ?

de stervende

Ja, goed.

de trots

Is het niet zo dat als je bekijkt hoe lang we de jaren hier al tellen en als je bekijkt hoe langzaam wij verschrompelen, zowel van binnen als van buiten. Is het dan niet zo. Zou het misschien kunnen zusje. Zijn wij te trots ?

de lust

Wat gaan we hier nou doen ?

de trots

Wachten.

de lust

Tot wanneer ? Ik ben daar niet erg goed in. Wachten. Dat weet je.

de trots

We zijn afhankelijk.

de lust

Natuurlijk niet. Dat is wat jij zou willen. En ondertussen worden wij maar ouder en verliezen onze schoonheid. Zitten al je knoopjes dicht ? Ik mag geen huid ontwaren. Dat was toch het idee ? Dat jij in dichtgeknoopte stilte huilen zou. Je hele leven lang. Nou, huil dan. En zeur niet over dingen waar je geen verstand van hebt.

de trots

(huilend)

Geduld is een schone zaak. Ik heb al het geduld van de wereld gehad en daarom ben ik zover gekomen. Dat zul jij nooit begrijpen.

de lust

Mijn tijd komt nog wel.

de trots

Jij hebt je tijd al gehad, liefje.

de lust

Hoor je dat ? Daar roept iemand mijn naam. Ze kennen me nog. Ze zijn me niet vergeten. Ik moet even een oude kennis gaan verwennen. Mijn lichaam druipt al. Heerlijk.

de trots

Zit !

de stervende

Ze druppelen gezamenlijk de dagen aan elkaar. De een van lust, de ander van verdriet. Merkwaardig niet. Twee zussen en zo anders.

de schrijver

IK MOET DIE ENE MAN.
HIJ IS WAT IK NOG OVER HEB.
HIJ ZAL MIJ WEER BEMIN-
NEN.

ZOALS VROEGER. ZOALS AL-
TIJD ALS HIJ HONGER HAD.

IK ZAL MEZELF WEER VOE-
LEN. DAT WAT IK VERGETEN
WAS.

ALS ZE WEG ZIJN.

GA WEG.

WEG, ZEI IK.

pauze

de schrijver

Lief zusje, wat ga jij doen als we worden binnengelaten ?

de trots

.....

de schrijver

Lief zusje, wat ga jij doen als we worden binnengelaten ?

de trots

.....

de schrijver

Wil je even zitten ?

de lust

Ik denk dat je haar beter niet kunt storen. Zij heeft verdriet.

de stervende

Ja, zij heeft reeds een slootje om ons heen gehuild.

de trots

Herinner jij het je nog ? De dagen.

de schrijver

Ja natuurlijk.

de trots

Hoe mooi ze waren. Wat er gebeurde.

de schrijver

Wat er niet gebeurde.

de trots

Goed zo, we mogen niet vergeten.

We zijn een dagje uit geweest. Dat mogen we niet vergeten.

de schrijver

Naar de waterval.

de trots

De grote waterval.

de schrijver

Hij was mooi, maar ook een beetje angstig.

de trots

We hebben lang staan wachten, op iets waar we geen verstand van hadden, zei mama.

de stervende

En toen begon je te gillen, harder dan de waterval, want mama kreeg die blik weer in haar ogen. Die blik wanneer ze rare dingen gaat doen.

de schrijver

En toen tilde ze ons op.

de trots

Ze tilde me op. Dat was om me op het hekje te zetten.

de stervende

En je dan met een klein zetje in de waterval te duwen. Zodat je met je hoofdje op de harde stenen zou beuken. En dat het uit elkaar zou spat-
ten. En dat alles paars zou worden. Niet rood, paars. Maar dat je nog heel lang kon denken. Lang genoeg om de pijn te voelen. En je zou beneden aankomen als een onherkenbare drab. En je zou meegeleurd worden door het water, tot er niets meer van je teruggevonden kon worden. En moeder lachte.

de schrijver

Moeder lachte ?

de stervende

Ze hield niet meer op.

de schrijver

Was dat zo ?

de stervende

Ze hield niet meer op.

de schrijver

Was dat werkelijk zo ?

pauze

de schrijver

Wil je niet even zitten ?

de trots

Dwing me niet.

Niemand dwingt me.

Niemand.

Rust.

Kijk niet zo.

Kom hier.

Ga daar staan.

Goed zo.

Draaien. Langzaam.

Mooi.

Nog steeds mooi.

Ga maar naar je plekje. We gaan het niet meer hebben over wat er is geweest.

Nooit meer.

de lust

Lees dat ene stukje nog eens.

de schrijver

IK MOET DIE ENE MAN. MIJN MAN. BEGRIJPEN....

de lust

Verder.

de schrijver

HIJ ZAL MIJ WEER BEMIN-
NEN.

de lust

Zoals altijd als hij honger had.

de schrijver

HIJ ZAL MIJ WEER BEMIN-
NEN.

de lust

Ik druip. Meneer.

Heeft u misschien een doekje ?

de oudste

Heb jij misschien een doekje voor mevrouw ?

(tegen s)

de lust

Bent u getrouwd meneer ?